

צילום: יונת שפירא

מבכה על בניה ובנותיה

הצעה לטקס ולקט מקורות
לציון יום הזיכרון למאורעות
השבעה באוקטובר

הכנות לטקס

שנה עברה מיום שמחת תורה תשפ"ד, השבעה באוקטובר 2023.
שנה עברה מאז שיום ששוננו הפך ליום יגוננו.
מאז אותו יום אכזר, מדינת ישראל נמצאת במלחמה קשה ומורכבת בכמה חזיתות.
איבדנו כל כך הרבה אנשים אהובים ויקרים:
תושבי עוטף עזה ומשתתפים במסיבת הנובה שנרצחו בבתייהם, בשדות ובשבי,
חיילות וחיילים, חללי מלחמה וטרור.
רבים מפונים מבתייהם בצפון ובדרום, רחוקים מביתם ומקהילותיהם.
רבים נפצעו בנפש ובגוף, ועוברים תהליך שיקום ארוך ואמיץ.
בטקס זה ניתן מקום לאבל, לכאב, לגעגוע, לאובדן, לאהבה ולתקווה.

עיצוב המרחב:

רעיונות לעיצוב מרחב שיהווה מיכל לטקס ולרגשות אותם הוא מבקש לבטא:

- פינת זיכרון ובה תמונות, מחברת שיתוף, מזכרות, שירים אהובים ועוד לזכר חללים מקרב הקהילה.
- שולחן עם נרות נשמה.
- כיסא ריק עם סרט צהוב לחטופים שטרם שבו.
- קיר שיתוף: בריסטול ובו אנשים יכולים לכתוב הגיגים ליום זה.
- פרחים צהובים, סרטים צהובים, וכדומה.
- גלריית תמונות

איסוף מידע:

- מומלץ לפני הטקס לאסוף שמות של נופלים ונופלות, פצועים ופצועות, לטקס הקראת השמות לפני הקדיש, יזכור והתפילה לרפואת הנפש והגוף.
- לפני תחילת הטקס נבדוק האם יש אנשים בטקס שנפגעו באופן ישיר ממאורעות השביעי באוקטובר ומבקשים לתת לזה ביטוי מילולי, פיזי, או אומנותי.

פתיחה

אנו מכונסים כאן יחד, לציין שנה לאירועי 7 באוקטובר. אירועים שהיו יוצאי דופן בכל אמת מידה המוכרת לאנושות. אירועים שהזעזוע והטלטלה שבאו בעקבותיהם בחברה האזרחית בישראל ובקרב ישראלים ויהודים ברחבי העולם כולו, היו מהקשים שידענו. אנו מתכנסים כדי לתת מקום לכאב, להוקיר את זיכרון הנרצחים והנופלים, להתפלל עבור שיבת החטופות והחטופים, עבור שיקום וריפוי מלא לנפגעים בנפש ובגוף ולשיבת המפונים לבתיהם בצפון ובדרום.

"כל זה קרה ביום אחד באוקטובר, יום עצוב כל כך. בתוך פחות מעשרים וארבע שעות מדינת ישראל השתנתה ללא הכר. [...] ההיסטוריה דפקה בדלת. מאז השואה לא נרצחו כל כך הרבה יהודים ביום אחד. הארץ התמלאה בהורים ואחים שכולים, באלמנות ויתומים. הרשתות החברתיות התמלאו בפוסטים של אנשים שחיפשו את יקיריהם, מאות אלפי אזרחים מיישובי העוטף ומגבול הצפון נמלטו מבתיהם והפכו פליטים. מתוך אותה קטסטרופה היסטורית איזמה שעמדה לכלותנו קמו ועלו לנו גיבורים [...] בתוך האפלה המרה הזו בקעו אלומות של אור. אינספור, אינספור גיבורות וגיבורים שעטו אל לב התופת, סיכנו חייהם ולעיתים אף הקריבו את נפשם למען אחיהם, למען עתיד ילדיהם, למען הסיפור ששמו מדינת ישראל."

"יום אחד באוקטובר: ארבעים גיבורים ארבעים סיפורים"
מאת יאיר אגמון ואוריה מבורך

למען אחי ורעי
(תהילים קכב' ח')

למען אחי ורעי
אֲדַבְרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ
לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשׂה טוֹב לְךָ.

הליכה לקיסריה
מילים: חנה סנש / לחן: דוד זקבי

אֵלֵי, אֵלֵי
שְׁלֹא יִגְמַר לְעוֹלָם
הַחֹל וְהַיָּם,
רְשׁוּשׁ שֶׁל הַמַּיִם,
בְּרַק הַשָּׁמַיִם,
תְּפִלַּת הָאָדָם.

קינה

קינה לשבעה באוקטובר הרב יהורם והרב עודד מזור

על זה הָיָה דָוָה לְבָנוּ - על אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ.
על הָרֶס וְחָרָפָן יְשׁוּבֵינוּ - על בְּנוֹתֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ.
יוֹם שְׂמֵחַת תּוֹרַתְנוּ הָיָה לְנֵהִי מִסְפָּדָנוּ.
עַל תַּפְאֶרֶת קְבוּצָנוּ אֲשֶׁר עָלוּ בְּלִהְבוֹת אוֹיְבֵינוּ.
עַל בְּנוֹתֵינוּ וּבְנֵינוּ שֶׁהָלְכוּ לְשָׁבִי עִם זְקֵנֵינוּ וְטַפֵּינוּ.
יוֹם שְׂמֵחַת תּוֹרַתְנוּ הָיָה לְנֵהִי מִסְפָּדָנוּ.
יוֹם רַבּוּ חֲלָלֵינוּ - מָה רַבּוּ שְׂרָפוֹתֵינוּ.
פְּתָאוֹם בָּא אֲסוּנָנוּ - וְרַפְתָּהּ מְאֹד יְדֵינוּ.
יוֹם שְׂמֵחַת תּוֹרַתְנוּ הָיָה לְנֵהִי מִסְפָּדָנוּ.
עַל חֲזֶק יָד שׁוֹנְאָנוּ - אִיֶּה הָיִינוּ לְשֹׁנְאָה לְאוֹהֲבֵינוּ.
עַל זֶה הָיָה דָוָה לְבָנוּ - על אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ.
עַל כִּי יוֹם שְׂמֵחַת תּוֹרַתְנוּ הָיָה לְנֵהִי מִסְפָּדָנוּ.
עַל אֲזֻלַּת יָד מְנַהֲיָנוּ - וְהַכְשָׁלַת תְּבוּנַתְנוּ
וְהַשְׁתַּקַּת חֶמְלַת עַמְנוּ - הַנְּקָמָה מִפְּלֹט כְּבוֹדְנוּ?
עַל כִּי יוֹם שְׂמֵחַת תּוֹרַתְנוּ הָיָה לְנֵהִי מִסְפָּדָנוּ.

שער ראשון: אבלות

'פה אָמר ה' קול בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים
רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ פִּי אֵינָנו:
(ירמיה פרק לא יד-טז)

במתקפת 7 באוקטובר נרצחו 860 אזרחים, כמעט מחציתם במסיבת "הנובה" ו-578 חיילים, שוטרים, לוחמי שב"כ ואנשי כוחות הצלה. אלפים נפצעו. ביניהם מאות פציעות קשות ואנושות. 251 בני אדם נחטפו לרצועת עזה. בהם: ילדים, נשים, גברים, קשישים, אזרחים זרים וחיילים. וכמאה ואחד עדיין שם.

יזכור / סטודנטית לרכנות רינה לבנון

מעמד יזכור :

נִזְכֵּר אֶת אֲחִינוּ וְאֶת אֲחֵינוֹתֵינוּ, הַנְּאֻמָּנִים וְהַנְּאֻמָּנוֹת, הָאֲמִיצִים וְהָאֲמִיצוֹת
שֶׁאֲבָדְנוּ בְּתוֹךְ אֵימַת הַמְּלָחָמָה.
נִזְכֵּר אֶת הָעֵינָיִם הַנוֹצְצוֹת, אֶת הַחֲבוּק הַחֵם, אֶת הַלֵּב הַבוֹטֵחַ,
אֶת אֲלִבּוּמֵי הַתְּמוּנוֹת, אֶת סְפוּרֵי הַחַיִּים, אֶת הַבְּתִים שֶׁנִּכְנְנוּ בְּעֶמֶל
רַב וְנִשְׁרְפוּ בְּרֵגַע.
אֶת הַמְּשֻׁפָּחוֹת הָאוֹהֲבוֹת, אֶת הַיּוֹפִי, אֶת הַתְּקוּהָ,
אֶת הָעֵינָיִם הַמְּבִיטוֹת אֵלֵינוּ נְכוּחָה.
תְּהֵא נִפְשָׁן שֶׁל הַהוֹלְכוֹת וְהַהוֹלְכִים מְעַמְנו צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים,
וְזָכְרוֹנָן קָשׁוּר אֵלֵינוּ בְּחוּט דֵּק שֶׁל חַיִּים,
כְּאֲגַדַּת פְּרָחֵי בֵּר וּמֵי גֶשֶׁם,
חֲצָבִים, שְׁלוּלִיּוֹת וְהַבּוֹת, שְׁקֵדִיוֹת,
הַרְדּוּפִים וְתוֹת-עֵץ,
צְחוּק נֶשֶׂא עַל טִיסַּת נִדְנָדוֹת,
לֵב פּוֹעֵם, עֲדִינּוֹת וְחֻמְלָה.
תְּהֵא נִפְשָׁנוּ קָשׁוּרָה בְּנִפְשָׁן, בְּזָכְרוֹן עֲמוּק וּבְהוֹדָיָה,
וְנִבְחָר בְּחַיִּים.
נִזְכֵּר
וְנִבְחָר בְּחַיִּים.
בְּיַד הַרְכָּה הַמוֹשְׁטֵת,
בְּפֶס הָאוֹר הַדִּקִּיק שֶׁל הַשָּׁחַר,
בְּגִבְעוֹל הַמִּפְצִיעַ שׁוֹב,
בְּנִשְׁמֵת הָאֲדָמָה.

- דקה דומיה, לזכר האנשים שהיו ואינם, אלה שנהרגו ונרצחו בדם קר ביום הכואב הזה.
- נזמין אנשים לומר שמות של אנשים היקרים להם שנפלו במהלך ארועי השבעה באוקטובר ומלחמת חרבות ברזל.
- נדליק נר נשמה לזכרם
- נבקש מהקהל לעמוד לתפילות היזכור, קדיש ואל מלא רחמים.

יזכור / הרב עודד מזור

יִזְכֵּר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמוֹת קַרְבָּנוֹת הָאֵיבָה
הָאֲנוּשִׁית אֲשֶׁר הִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּשָׁנָה הַחוּלְפֹת
בְּכָל רַחֲבֵי תַבֵּל, וְאֶת הַחַפְּסִים וְהַחַפּוֹת מִפְּשַׁע
שַׁחֲיִיהֶן. מִנְּגִדְעוּ בְּאֵימַת הַמְּלָחָמָה הַמִּתְחוֹלְלֶת
בְּאַרְצֵנוּ מִזֶּה מֵאֲזַ שְׁמִינֵי-עֶצְרַת. תְּהִינָה
נִפְשׁוֹתֵם. וְצְרוּרוֹת בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת כְּנָפֵי
הַשְּׁכִינָה. יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבּוֹתֵם
(יְשַׁעְיָהוּ נ"ז). וְנֹאמֵר אָמֵן.

קדיש ואל מלא רחמים

קדיש / הרבה ליאורה אזרחי ורד

תתגדל וזכרם של הרוגי קבוצי עוטף עזה וכל
נרצחי המערכה הנוראה בערים, ביישובים
ובמושבים, וזכרם של נופלי צה"ל,
המשטרה וכוחות הבטחון.
ויתקדש צו החברות, הערכות ההדדית,
חיי הקהלה, אהבת הארץ,
והדבקות בערכי היסוד של הציונות ובערכי
השיון, החרות והשלום

תתגדל ויתקדש נשמתך
בעולם הזה, שהבאת אליו ברכות כה רבות
ובעולמות אחרים, רחוקים מכאן.
את, שעשית למען אהוביך ואוהבי שמך.
מצאי מנוחה טובה
נוחי מעמלק
יפי חייך ומעשיך יהיו נר לרגלינו.
מתוך הדמעות
יאירו לנו מעשי חייך וחיובך הטוב,
שבחך, שירת חייך, הנחמה שהבאת
אלה ינחו אותנו במעגלי צדק.
עשי שלום עבורנו
עבור כל בני ביתך
ועם ישראל
ויושבי תבל

קדיש ישובי עוטף עזה / הרב גלעד קריב

אל מלא רחמים / הרבה סיון נבון שובל

אל מלא רחמים, שוכן במרומים, דיין נפגעות ונפגעי מעשי העוולה והטרור שנעשו ביום שמחת תורה
תשפ"ד נגד תושבי ישראל. המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה, במעלות קדושים וטהורים כזוהר הרקיע
מזהירים, לנשמות אחיותינו ואחינו מאות בית ישראל, נשים וגברים, נערות ונערים, ילדות וילדים,
שהותקפו בביתם ובשמחת חגם חסרי ישע, אשר הושחת צלם גופם ונפשם, ונספו על קדוש החיים.

ארץ אל תכסי דמם ואל יהי מקום לזעקתם. יהיו חיינו יד ושם לזכרם. בעל הרחמים יסתירם בסתר כנפיו
לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמותיהם. בגן עדן תהא מנוחתם, ה' הוא נחלתם, וינחו בשלום על
משכבותם, ונאמר: אמן.

התנועה
הרפורמית
יהדות ללא מחיצות

רקמה אנושית אחת

מילים ולחן: מוטי המר

כְּשֶׁאֲמוֹת, מְשֶׁהוּ מִמְּנִי, מְשֶׁהוּ מִמְּנִי
יְמוֹת בָּךְ, יְמוֹת בָּךְ.

כְּשֶׁתְּמוֹת, מְשֶׁהוּ מִמְּךָ בִּי, מְשֶׁהוּ מִמְּךָ בִּי
יְמוֹת אֵיךְךָ, יְמוֹת אֵיךְךָ.

כִּי כָלְנוּ, כִּן כָּלְנוּ

כָּלְנוּ רִקְמָה אֲנוּשִׁית אַחַת חִיָּה

וְאִם אֶחָד מֵאֲתָנוּ

הוֹלֵךְ מֵעַמְנוּ

מְשֶׁהוּ מִתּ בָּנוּ -

וּמְשֶׁהוּ, נִשְׁאָר אֶתוּ

אִם גִּדְע, אֵיךְ לְהִרְגִיעַ, אֵיךְ לְהִרְגִיעַ

אֶת הָאִיבָה, אִם רַק גִּדְע.

אִם גִּדְע, אִם גִּדְע לְהִשְׁקִיט אֶת זַעַמְנוּ (אִם

גִּדְע לְהִשְׁקִיט)

עַל אֵף עֲלֻבוֹנֵנוּ, לוֹמֵר סְלִיחָה.

אִם גִּדְע לְהִתְחִיל מֵהִתְחַלָּה.

כִּי כָלְנוּ...

אנחנו לא צריכים

מילים: אבי קורן לחן: שמואל אימברמן

כָּבֵר יִבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִדְּמָעוֹת,
וּפְנוּ כָּבֵר נוֹתֵר אֱלִים בְּלִי קוֹל.
מָה עוֹד נִבְקֵשׁ, אֲמַר מָה עוֹד?
כְּמַעַט בְּקִשְׁנוּ לָנוּ אֶת הַכֹּל.

אֶת הַגִּשְׁם תֵּן רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵיב פֹּזֵר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתֵן שְׂיחָזֵר שׁוֹב לְבֵיתוֹ,
יֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים.

כָּבֵר כְּאֲבָנוּ אֶלֶף צִלְקוֹת,
עֲמַק בְּפָנִים הַסְתַּרְנוּ אֲנַחָה.
כָּבֵר יִבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִלְבָּכּוֹת,
אֲמַר שְׂכָבֵר עֲמַדְנוּ בַּמִּבְחָן.

אֶת הַגִּשְׁם תֵּן רַק בְּעֵתוֹ...

כָּבֵר כְּסִינּוּ תֵּל וְעוֹד אֶחָד,
טַמְנוּ אֶת לִבְנוּ בֵּין בְּרוֹשִׁים.
עוֹד מְעַט תִּפְרָץ הָאֲנַחָה,
קִבֵּל זֹאת כְּתִפְלָה מְאוֹד אִישִׁית.

שעה שני: זיכרון

"אנחנו, העדים של המציאות הזו, מספרי הסיפורים שלה – אנחנו שומרי הזיכרון. אנחנו אלה שנחבר את חלקי הפאזל הזה. האופן שבו נעצב את העלילה ונשמר את הסיפור בתוכנו, הוא שיכריע אם נוכל להיולד מחדש כאומה, אומה חזקה יותר, בטוחה יותר וסולידרית יותר. לא כזו שמושתתת על אימה, אלא על חוסן" (חן ארצי סרור - מתוך הטור ב"מוסף לשבת", ידיעות אחרונות, אוקטובר 2023)

זמן לשתף בסיפור אישי או סיפור שריגש אותך ממאורעות השנה

מבית עבדים / איתמר ויזל

יליד 1988, נשוי ואבא לארבעה. נאלץ להתפנות מביתו שבשדרות, ולאחר מכן כשאיבד את אחיו התאום אלקנה בקרבות בעזה.

בְּשִׁמוֹנָה בְּאוֹקְטוֹבֶר יֵצְאוּ:

לֹא יֵצְאוּ, בְּרַחֲנוּ.

לֹא בְּרַחֲנוּ, נִסְנוּ.

לֹא נִסְנוּ, דְּהָרְנוּ.

לֹא דְהָרְנוּ, נִמְלִטְנוּ.

לֹא נִמְלִטְנוּ, נֶאֱלַנו אֶת עֲצֵמֵנוּ מִמְצָרִים.

יָדוּ הַחֲזָקָה שֶׁל אֱלֹהִים נִשְׁבְּרָה עָלֵינוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ וְעַל טַפְנוּ.

הַמְצָרִים עָדִין הַשְׁתּוֹלְלוּ בְּרַחוּבוֹת וּמְלֶאכֶה הַמּוֹת הַכֹּהֵן

בְּבִכּוֹרוֹת. וְעָלֵינוּ פֶּסַח.

לֹא רְאִינוּהוּ פָּנִים בְּפָנִים, רַק שָׁמְעָנוּ אֶת דְּהָרוֹת סוֹסִיו

לְיַד הַכֶּכֶר שֶׁל הַסְּפָרִיָּה וּמִכּוּזַן תַּחֲנַת הַמִּשְׁטָרָה.

וְאֲנַחְנוּ יֵצְאוּ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

עֲכָשׂוּ לְזָכֵר.

לְהַגִּיד וּלְסַפֵּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

לֹא לְבָרַח. לֹא לְשַׁכַּח.

משחק הזיכרון / ליאת שדה-סעדון

אמא לשניים, מיקה שחיה בעולם הזה ואיתי שנהרג בעזה ועבר אל העולם הבא

"סבא מניף אותי באוויר ומעמיד אותי על הדוכן בשוק בעזה, בין כיכרות הלחם הטירות שאספנו בבוקר מוקדם מהמאפייה בשדרות. אני פותחת פה גדול, לוקחת אוויר למלא את הריאות הקטנות וקוראת בערבית: "חִיבֵז חִיבֵז". קולי מנסה לגבור על המולת השוק. על הדוכן ממול עומד ילד עזתי וצועק: "בְּנִדוּרָה בְּנִדוּרָה", ואנחנו מתחרים ביננו בצעקות.

מתחת לדוכן שלו זרוקות עגבניות שנרמסו תחת רגליהם של הקונים וכתם אדום של מיץ הולך ומתפשט על האדמה. בעוד ארבעים ושלוש שנים תספוג האדמה הזו את כתם הדם שלך. אני חושבת כמה נורא אם הבן של הילד שצועק מולי הוא זה שירה בכך."

שער שלישי: געגוע

בשבעה באוקטובר פרצה המלחמה, ומאז עשרות אלפי אנשים מפונים ממקום מגוריהם בצפון ובדרום, מתגעגעים לבית, בחלק זה של הטקס ניתן מקום לכאב העקירה, לגעגוע לבית ונישא תפילה שישובו במהרה ובשלום לביתם.

לא יום שישי / מאיר שקד
מפונה מקיבוץ אדמית

בחלק זה של הטקס ניתן לשתף
בסיפור של מפונה או מפונה.

לא יום שישי
לא פורק את הקניות,
לא זורק את הפחים.
לא אוסף את השקיות,
לא חושב על מתכונים.
היא לא משקה בחוץ בגן,
אין את הרעש של השואב.
לא שומע: "נמאס לי מהבלאגן",
לא עונה בטון אוהב.
לא מכין וודקה תפוזים,
היא לא שותה אותו מהר.
לא מפזר את הפחמים,
את השמרים לא מפורר.
הבצק בחדר לא תופח,
את הסכין אני לא משחזז.
מסיר המרק לא עולה הריח,
בכמויות אני לא מפריז...
לא מבקשת "תנסה לא ללכלך",
לא מסתיר את הכתמים...
את השולחן אני לא עורך.
היא לא שואלת "מתי הם באים"?
כבר כמעט רבע שנה של געגוע,
ומה נשאר מכל זה לכל הרוחות.
רק התשבץ בעיתון של סוף השבוע,
ושירים עבריים מרשת ג' באוזניות...
מלון "חוף עכו" יום ו' 1.2.23.. לא סובל, רק
מתגעגע "עוד יבואו ימים טובים!"

התנועה
הרפורמית

יהדות ללא מחיצות

חופים

מילים: נתן יונתן
לחן: נחציה היימן

חופים הם לפעמים נעגועים לנחל
ראיתי פעם חוף
שנחל עזבו
והוא נשאר עם לב שבור של חול ואבן.
והאדם הוא לפעמים גם כן יכול
להשאר נטוש ובלי כחות
ממש כמו החוף.
אף הצדפים
כמו שחפים כמו הרוח
גם הצדפים הם לפעמים נעגועים
לבית שתמיד אהבנו
אשר היה
ורק הים
שר נשמה את שיריו.
כך בין צדפי לבו של האדם שרים לו נעוריו

הביתה

מילים: אהוד מנור
לחן: יאיר קלינגר

עוד שנה חלפה, עוד שנה טרופה,
עשבים שוטים עלו בשביל ובגן.
רוח נאנח את התריס פתח
ומכה בקיר הישן, כמו קורא:
הביתה, הביתה, באה עת לחזר,
מן ההרים, משדות זרים,
היום דועך ואין סימן.
הביתה, הביתה, טרם רדת אור.
לילות קרים, לילות מרים,
קרבים עכשו לכאן.
עד עלות השחר מתפללת לשלומך,
שביתה באזקי פחדים
אני שומעת צעדים.
הביתה, הביתה, כי עוד לא נתן
כל מה שהבטח לנו מזמן.

שער רביעי: תפילה

בשער זה נישא תפילה להשבת החטופות והחטופים המוחזקים עדיין בשבי, ולשלום כל החיילים והחיילות הנלחמים על הגנת המולדת ימים כלילות.

תפילה לפדיון שבויים / הרב עופר שבת בית הלחמי

אלהינו מתיר האסורים, משגב לך, משגב לעתות בצרה (תהלים ט) שלח, הצלה שלמה ופדיון גמור לנתונים בשבי אויב:
חזקי רוחם, הביאי להם את תפלתנו לשמרם מרע. תני בינה בלב אויב להשיכם בשלמות גוף ונפש.
תני תבונה בלוחמי צה"ל לחלצם בלא אבוד נפשות.
תן לכל בני ובנות אברהם, שרה והגר את עז הרוח ואמץ הלב להתיר כבלי שבי ולחיות חיי חרות.
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אצלצוהו ואכבדהו (תהלים צא)
ונאמר, אמן.

מי שברך ללוחמות וללוחמים בימים אלה / הרב יהודע עמיר

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך את הלוחמות והלוחמים לשלום ישראל בימי צרה ומצוקה. יאמן ה' את נפשם לשרת את ארצם ואת עמם ולתרום בעז רוחם לבטחוננו ולשלומנו, לעמידתנו ולקיומנו. יעניק להם האל רוח איתנה לשמור על ערכיהם ועל צלמם בעתות מבחן אלה, אל מול כל הנברא בצלם. יגן ה' עליהם ועליהן מכל צרה ומצוקה למען ישובו בשלום ובשמחה אל משפחותיהם ואל חבריהן ולמען ימשיכו ויפרחו בכני אנוש, כבנות עמם, וכאזרחי מדינתם.

תפילה לישועת השבויות והשבויים

עפ"י הסידור המסורתי ותוספת לזמן הזה

אחינו כל בית ישראל. אחיותינו כל בית ישראל. הנתונות בצרה ובשביה. השבויים בסמטאות עזה ובכּטן האדמה. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה. ומאפלה לאורה. ומשעבוד לגאולה. השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

אחינו ואחיותנו - כל בית ישראל

אחינו וכל בית ישראל
הנתונים בצרה ובשביה
העומדים בין בים ובין ביבשה

אחיותינו כל בית ישראל
הנתונות בצרה ובשביה
העומדות בין בים ובין ביבשה

המקום ירחם עליהם
ויוציאם מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
עכשו, במהרה ובזמן קרוב

המקום ירחם עליהן
ויוציאן מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
עכשו, במהרה ובזמן קרוב

שיר למעלות תהילים קכ"א

כנפי רוח

הראי"ה קוק 'אורות הקודש' [א', ס"ה]

בְּן אָדָם,
עֲלֵה לְמַעְלָה עֲלֵה
עֲלֵה לְמַעְלָה
עֲלֵה בְּן אָדָם
עֲלֵה לְמַעְלָה עֲלֵה

כִּי כַח עוֹ לָהּ
יֵשׁ לָהּ כְּנָפֵי רוּחַ
יֵשׁ לָהּ כְּנָפֵי רוּחַ
כְּנָפֵי נְשָׁרִים אֲבִירִים

אֶל תִּכְחַשׁ בָּם
(פֶּן יִכְחָשׁוּ לָהּ).
דְּרוֹשׁ אוֹתָם
– דְּרוֹשׁ בְּן אָדָם
וְיִמְצְאוּ לָהּ מִיָּד
בֵּת אָדָם,
עָלִי לְמַעְלָה עָלִי
עָלִי לְמַעְלָה,
עָלִי בֵּת אָדָם,
עָלִי לְמַעְלָה, עָלִי .
כִּי כַח עוֹ לָהּ
יֵשׁ לָהּ כְּנָפֵי רוּחַ
כְּנָפֵי נְשָׁרִים אֲבִירִים.
אֶל תִּכְחָשׁוּ בָּם
פֶּן יִכְחָשׁוּ לָהּ
דְּרָשׁוּ אוֹתָם
דְּרָשׁוּ בֵּת אָדָם וְיִמְצְאוּ לָהּ מִיָּד

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי
עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֵךָ אֵל יְנוּם שְׁמֶרְךָ
הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
ה' שְׁמֶרְךָ ה' צִלָּה עַל יַד מִיָּנֹךְ י
וְמִם הַשָּׁמַשׁ לֹא-יִכָּפֵה וְיָרַח בְּלִילָה
ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ
ה' יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

שער חמישי: אהבה

בשער זה ניתן מקום לרגשות מבריאיים כגון: אהבה, חמלה, ורכות להיות נוכחים בטקס.
זמין ריפוי לעצמנו, לחברה, לעם, למדינה ולכל נפגעי המלחמה.

אפשר להזמין את הקהל לשים ידיים על הלב ולקרוא ביחד את אחת מהתפילות

קול אֲדָנָי וְקוֹל הַשְּׂכִינָה - סִמְפוּנֵיִת גְבוּהִים וְנִמּוּכִים
הרבה סיון נבון-שובל * על פי תהילים כ"ט

ברכת אהבה

שירלי צפת דוידאי (HUC)

קול אֲדָנָי בְּכַח
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּרֶה
קול אֲדָנָי יִשְׁבֵר אַרְזִים
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּנִטְיַעַת נְטָעִים
קול אֲדָנָי כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה כְּאֵילַת אֲהָבִים
קול אֲדָנָי לְמַבּוּל יִשָּׁב
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּטַפּוֹת הַטַּל
קול אֲדָנָי חֲצֹב לְהַבּוֹת אֵשׁ
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּבַעֲרָה חֲרִישִׁית
קול אֲדָנָי עַל הַמַּיִם
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּסוּד קוֹלוֹת מַיִם רַבִּים
קול אֲדָנָי אִמֵּר כְּבוֹד
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה מְלַמֶּדֶת חֶמְלָה
הַשְּׂכִינָה עֵז לְעַמָּה תַתֵּן
אֲדָנָי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

אֲהַבָה רַבָּה - זֶה עָלֵינוּ.
אֲנַחְנוּ נִהְיֶה חֲיָבִים לְאַהֲבָה.
לְחַפֵּשׁ חֶמְלָה גְדוֹלָה עַל כָּלֵם, וְעָלֵינוּ:
בְּבִקְשָׁה בְּבִקְשָׁה שְׁנַרְחֵם עָלֵינוּ
וְנִתֵּן בְּלַבְנוּ לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ
לְלַמֵּד וְלִלְמַד, לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת, לְחַדֵּשׁ וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל־דְּבָרֵי תַלְמוּדֵינוּ בְּאַהֲבָה:
וְיֵאִירוּ עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתֵנוּ וּנְדַבֵּק בְּמִצְוֹת לַבְּנוּ;
וְלֹא גְבוּשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי בְנוּ בְּטַחָנוּ - נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעַתֵנוּ:
כִּי פּוֹעֲלֵי יִשׁוּעוֹת אֲנַחְנוּ. כֵּן, אֲנַחְנוּ.
לֹא מְרוֹמָמִים וְלֹא גְבָהֲרִים, פְּשוּט עִם חֶפְזָ
חַיִּים, שְׁעָלֵינוּ לְלַמֵּד מִחֶדֶשׁ לְאַהֲבָה.
בְּרוּכִים נִהְיֶה אֲנַחְנוּ, יִשְׂרָאֵל, עַל שֶׁנִּבְחַר כָּל
יוֹם בְּאַהֲבָה:

כולנו זקוקים לחסד

מילים: נתן זך לחן: אילן וירצברג

כָּלֵנוּ זְקוּקִים לְחֶסֶד,
כָּלֵנוּ זְקוּקִים לְמִנְעָה.
לְרֶכֶשׁ חַם לֹא בְכֶסֶף
לְרֶכֶשׁ מִתּוֹךְ מִנְעָה.
לְתֵת בְּלִי לְרִצּוֹת לְקַחַת
וְלֹא מִתּוֹךְ הֶרְגֵל

כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ שְׁזוֹרַחַת,
כְּמוֹ צֶל אֲשֶׁר נּוֹפֵל,
בָּאִי וְאַרְאֶה לְךָ מְקוֹם
שֶׁבּוּ עוֹד אֶפְשָׁר לְנַשֵּׁם.

כָּלֵנוּ רוֹצִים לְתֵת,
רַק מַעֲטִים יוֹדְעִים אֵיךְ.
צָרִיךְ לְלַמֵּד כֶּעֶת
שֶׁהָאֲשֶׁר לֹא מְחַיֵּךְ,
שֶׁמָּה שֶׁנִּתֵּן אֵי פְעַם
לֹא יִלְקַח לְעוֹלָם,
שֵׁישׁ לְכֹל זֶה טַעַם,
גַּם כְּשֶׁהִטַּעַם תָּם
בָּאִי וְאַרְאֶה לְךָ מְקוֹם
שֶׁבּוּ עוֹד מֵאִיר אֹר יוֹם.

כָּלֵנוּ רוֹצִים לְאַהֵב.
כָּלֵנוּ רוֹצִים לְשִׂמְחָה,
כִּדִּי שִׁיחִיָּה לָנוּ טוֹב, שִׁיחִיָּה לָנוּ כָּח,

יש בי אהבה

מילים: אריק אינשטיין לחן: ארקדי דוכין

בֵּין הָאֶפֶל לְנִסְתֵּר
בְּעוֹלָמְנוּ הַמֵּר
אוֹמְרִים שֵׁישׁ עוֹד תִּקְוָה
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה
וּמְחַכִּים לְבֹאֶה

בֵּין הָאֶתְמוּל לְעֵתִיד
בֵּין הָאוֹצֵר לְתַחֲתִית
אוֹמְרִים שֵׁישׁ עוֹד תִּקְוָה
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה
וּמְחַכִּים לְבֹאֶה

בֵּין הַבְּלִבּוּל לְאֶסּוֹן
תִּדְעוּ שֵׁישׁ פְּתוּרֹן
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה

בֵּין הַזִּיזִיף לְאֶמֶת
בֵּין כָּל מָה שְׁחִי לְמֵת
יִשְׁנֶה אֶהְבֶּה
יֵשׁ בִּי אֶהְבֶּה
וְהִיא תִתְעוֹרֵר וְתִגַּע
יֵשׁ בִּי אֶהְבֶּה
וְהִיא תִנְצַח

בֵּין הַשְּׁפִיזוֹת לְשִׁנָּה
בֵּין הַיְלִידוֹת לְזִקְנָה
אוֹמְרִים שֵׁישׁ עוֹד תִּקְוָה
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה
וּמְחַכִּים לְבֹאֶה

שער שישי: תקווה

בשער האחרון בסוף הטקס ניתן מקום לתקווה, המהווה לנו עוגן לעתיד.

ניתן להדליק נר הבדלה המבדיל בין יאוש ותקווה וממנו להדליק שבעה נרות
שיהוו לנו תזכורת למנורה ולנר התמיד

מדרש תהלים כב ז

שנו רבותינו: מתוך כעס - רצון. ומתוך אפלה - אורה. ומתוך רוגז - רחמים.
מתוך צרה - רווחה. מתוך ריחוק - קירוב. מתוך נפילה - קימה.

...

כוונה לפתיחת עיניים נוכח עולם משתנה

הרבה גילה קן

ברוך אתה ה' אלהי ואלהי אבותי ואמותי, המבדיל בין אור לחשך
ופוקח עיני עורים לראות אור מאור, אור בטָרם אור,
אש לְבָנָה בָּאֵשׁ שְׁחָרָה, מאירה עולמנו בצללים.
ה' צְבָאוֹת, אֵל שְׁדִי, בְּרוּכָה אַתְּ שֶׁהַעֲלִיתְ נַשְׁמָתִי מִתְּהוֹמוֹת עַרְפְּלִים
וּפְקַחְתָּ עֵינַי נִפְשִׁי לְרֵאוֹת וּלְהַבְדִּיל: בֵּין אוֹיֵב לְאוֹהֵב, בֵּין פּוֹעֲלֵי שְׁלוֹם
לְבֵין מִי שֶׁמִּשְׁתַּמְשִׁים בְּכַאֲבֵי כְּלָנוּ לְצַרְכֵיהֶם.
הַרִינִי מִקְּבֻלַּת עָלַי לְהִזְהַר וּלְהִתְרַחֵק מִחֻבְרִים רָעִים וּתְשׁוּבוֹת שְׁטוּחוֹת
וְלִדְבַק רַק בְּאֵלֶּה הַמְּפִירִים בְּצֶלֶם אֱלֹהִים הַטָּמוּן בְּכָל אַחַת וְאַחַד מֵאַתְּנֹו.
מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ עַל חֲמִלָה שֶׁנִּטְעַתְ בְּתוֹכֵנוּ וְעַל אֲמַת מֵאַרְץ תְּצַמַח.
בְּרוּכָה אַתְּ ה', בּוֹרְאֵת הַמְּאוֹרוֹת.

מהי תקווה? מוקי צור, מתוך: דברים שנשא בקהילת קיבוץ עין גב

יש בה מקוה: ריכוז משאבי נפש סותרים תהיות ותשוקות מתרכזים פנימה, כמו מקוה. מקוה המקוה.
אך במילה 'תקווה' מסתרות האותיות קו"ף ו - ו"ו שהן 'קו'. כלומר דרך. יש בתקווה פריצת מעגלים
ללא מוצא. יש בה סלילת דרך. היא מתמודדת עם תהומות. התקווה היא התעוררות שאינה מכבה את
החלום. היא איננה חלום שלא יודע להפוך לדרך מציאותית. יש בתקווה משהו תמוה כרופא המטפל
בנוטים למות ובמיילד המאמין שהעובר יהיה אדם. יש בתקווה כל שלבי האבל. היא גם יודעת להכחיש
גם לכעוס אך גם להאמין בדרך המתעצבת על ידי זיכרון כואב להביא מרפא וחיים... אמצ את התקווה.

לו יהי

מילים ולחן: נעמי שמר

עוד יש מפרש לבן באפק
מול ענן שחר כבד
כל שנבקש - לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד
כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי, לו יהי
אנא לו יהי
כל שנבקש - לו יהי.

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תפים
כל שנבקש לו יהי
לו תשמע בתוך כל אלה
גם תפלה אחת מפי
כל שנבקש - לו יהי.

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום
כל שנבקש לו יהי.
זה סוף הקיץ סוף הדרך
תן להם לשוב הלום
כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

ואם פתאם יזרח מאפל
על ראשנו אור כוכב
כל שנבקש - לו יהי.
אז תן שלווה ותן גם כח
לכל אלה שנאהב
כל שנבקש - לו יהי.

אני מאמין

מילים: שאול טשרניחובסקי לחן: טוביה שלונסקי

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיך לעגל-פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

רוחו ישליך כבלי-הבל,
ירוממונו במתי-על;
לא ברעב ימות עבד,
דרור - לנפש, פת - לדל.

שחקי כי גם ברעות אאמין,
אאמין, כי עוד אמצא לב,
לב תקותי גם תקותיו,
יחוש אשר, יבין כאב.

אאמינה גם בעתיד,
אף אם ירחק זה היום,
אך בא יבא - ישאו שלום
אז וברכה לאם מלאם.

לסיום הטקס נעמוד לשירת התקווה

התקווה

נפתלי הרץ אימבר

כָּל עוֹד בְּלֵבב פְּנִימָה
נִפְשׁ יְהוּדֵי הוֹמְיָה
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוד לא אבדה תקוותנו
התקווה בת שנות אלפים
להיות עם חפשי בארצנו
ארץ ציון וירושלים.

